

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 13 mars 2023
(OR. en)

7359/23

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0069(NLE)**

**AELE 9
EEE 6
N 21
ISL 21
FL 7
MI 187
AVIATION 65
RELEX 333**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	13 mars 2023
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2023) 136 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS BESLUT om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande en ändring av bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) och bilaga XIII (Transport) till EES-avtalet (Easa-förordningen)

För delegationerna bifogas dokument – COM(2023) 136 final.

Bilaga: COM(2023) 136 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.3.2023
COM(2023) 136 final

2023/0069 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande en ändring av bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) och bilaga XIII (Transport) till EES-avtalet

(Easa-förordningen)

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag rör ett beslut om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén i samband med det planerade antagandet av gemensamma EES-kommitténs beslut om ändring av bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) och bilaga XIII (Transport) till EES-avtalet

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. EES-avtalet

Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-avtalet*) säkerställer lika rättigheter och skyldigheter på den inre marknaden för medborgare och ekonomiska aktörer i EES. Enligt EES-avtalet ska EU-lagstiftningen om de fyra friheterna införlivas i alla 30 berörda stater, dvs. EU:s medlemsstater samt Norge, Island och Liechtenstein. Det omfattar även samarbete på andra viktiga områden såsom forskning och utveckling, utbildning, sociala frågor, miljöfrågor, konsumentskydd, turism och kultur, vilka gemensamt benämns *angränsande och övergripande politikområden*. EES-avtalet trädde i kraft den 1 januari 1994. Europeiska unionen och dess medlemsstater är parter i EES-avtalet.

2.2. Gemensamma EES-kommittén

Gemensamma EES-kommittén ansvarar för förvaltningen av EES-avtalet. Kommittén är ett forum som gör det möjligt att utbyta åsikter om frågor som rör EES-avtalets funktion. Besluten fattas i samförstånd och är bindande för parterna. På EU-sidan är det Europeiska kommissionens generalsekretariat som ansvarar för samordning av EES-frågor.

2.3. Gemensamma EES-kommitténs planerade akt

Gemensamma EES-kommittén förväntas anta gemensamma EES-kommitténs beslut (*den planerade akten*) om ändring av bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) och bilaga XIII (Transport) till EES-avtalet.

Syftet med den planerade akten är att införliva förordningen om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet¹ (Easa-förordningen) i EES-avtalet.

Den planerade akten blir bindande för parterna i enlighet med artiklarna 103 och 104 i EES-avtalet.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

Kommissionen överlämnar utkastet till beslut av gemensamma EES-kommittén till rådet för antagande som unionens ståndpunkt. Efter antagandet bör ståndpunkten läggas fram för gemensamma EES-kommittén så snart som möjligt.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1139 av den 4 juli 2018 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 2111/2005, (EG) nr 1008/2008, (EU) nr 996/2010, (EU) nr 376/2014 och direktiv 2014/30/EU och 2014/53/EU, samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 552/2004 och (EG) nr 216/2008 och rådets förordning (EEG) nr 3922/91, EUT L 212, 22.8.2018, s. 1.

Utkastet till beslut är kopplat till ett paket med beslut som omfattar omkring 60 ytterligare relaterade rättsakter, som endast rör tekniska anpassningar. När detta flygsäkerhetspaket är klart kommer det att antas i samlad form vid ett enda möte i gemensamma EES-kommittén.

En annan flygsäkerhetsförordning, förordningen om helikoptrar till havs², är inte mogen att inkorporeras i detta samlade flygsäkerhetspaket. Detta beror på oenighet om EES-avtalets territoriella tillämpningsområde.

Med hänsyn tagen till flygsäkerheten överlag och lika villkor i hela EES rekommenderas att man införlivar Easa-förordningen (med tillhörande rättsakter), medan EU och Eftastaterna i EES försöker nå enighet om förordningen om helikoptrar till havs. Ett sådant beslut påverkar dock inte EU:s ståndpunkt när det gäller införlivandet av den förordningen och EES-avtalets territoriella tillämpningsområde.

Genom det bifogade utkastet till beslut av gemensamma EES-kommittén får Eftastaterna i EES rätt att delta i styrelsen för ett unionsorgan, nämligen Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, vilket går utöver vad som kan anses vara rent tekniska anpassningar i den mening som avses i rådets förordning nr 2894/94. Unionens ståndpunkt behöver därför fastställas av rådet.

Det bifogade utkastet till gemensamma EES-kommitténs beslut innehåller i korthet följande anpassningar för Eftastaterna i EES.

De ovannämnda förordningarna (EG) nr 1592/2002 och (EG) nr 216/2008 införlivades båda med EES-avtalet med en anpassning som säkerställer att Eftastaterna i EES kan delta fullt ut i byråns styrelse. Denna anpassning bibehålls för införlivandet av den nya Easa-förordningen. Dessutom ska Eftas övervakningsmyndighet också få sitta med i styrelsen som observatör. På samma sätt ska deltagandet av Eftastaterna i EES, liksom observatörsstatusen för Eftas övervakningsmyndighet, säkerställas i de kommittéer som inrättats i enlighet med förordning (EU) 2018/1139, förordning (EG) nr 2111/2005 och förordning (EG) nr 1008/2008.

Så länge Eftas övervakningsmyndighet eller ständiga kommittén, beroende på vad som är aktuellt, agerar inom sitt behörighetsområde enligt EES-avtalet, har de rätt att få bistånd från byrån under samma omständigheter som när byrån ska bistå kommissionen. Inga bestämmelser i förordningen som kan tolkas så att byrån ges befogenhet att agera för Eftastaterna i EES enligt internationella avtal för andra ändamål än att bistå vid fullgörandet av skyldigheter enligt sådana avtal kan anses vara tillämpliga på Eftastaterna i EES.

Relevanta krav på flygledningstjänst/flygtrafiktjänster i förordningen och dess genomförandeakter och delegerade akter, som bygger på bestämmelser som är tillämpliga på Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) europeiska regioner (EUR) och/eller regioner i Afrika-Indiska oceanen (AFI), bör tolkas som att de inte utgör krav för Island, i de fall där Island uppfyller Icaos regionala tilläggsbestämmelser för Nordatlanten (NAT).

Eftas övervakningsmyndighet har till uppgift att övervaka hur Eftastaterna i EES fullgör sina skyldigheter enligt EES-avtalet, vilket är jämförbart med kommissionens uppgift i förhållande till medlemsstaterna. Anpassningar är nödvändiga på grund av övervakningsmyndighetens uppgifter, särskilt när en EU-rättsakt föreskriver någon form av samverkan mellan kommissionen och en EU-byrå. Anpassningarna jämkar samman de relevanta bestämmelserna för att återspegla denna ansvarsfördelning och för att säkerställa att kommissionens rättigheter

² Kommissionens förordning (EU) 2016/1199 om ändring av förordning (EU) nr 965/2012 vad gäller operativt godkännande av prestandabaserad navigering, certifiering av och tillsyn över leverantörer av datatjänster och helikopterverksamhet till havs, och om rättelse av den förordningen

och skyldigheter gentemot byrån också att omfattar övervakningsmyndigheten när det gäller Eftastaterna i EES.

Eftastaterna i EES ska delta i unionens ekonomiska bidrag till byrån.

4. RÄTTSLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet *akter med rättslig verkan* omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”³.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Gemensamma EES-kommittén är ett organ som inrättats genom ett avtal, nämligen EES-avtalet. Den akt som ska antas av gemensamma EES-kommittén utgör en akt med rättslig verkan. Den planerade akten kommer att vara bindande enligt internationell rätt i enlighet med artiklarna 103 och 104 i EES-avtalet.

Den planerade akten varken kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram. Därför är den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet artikel 218.9 i EUF-fördraget jämförd med artikel 1.3 i rådets förordning nr 2894/94 om formerna för genomförandet av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget jämförd med artikel 1.3 i rådets förordning nr 2894/94 beror huvudsakligen på den materiella rättsliga grunden för den EU-rättsakt som ska införlivas med EES-avtalet.

Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelen kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelen.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Eftersom gemensamma EES-kommitténs beslut införlivar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1139 av den 4 juli 2018 (EUT L 212, 22.8.2018, s. 1) med EES-avtalet är det lämpligt att grunda detta rådsbeslut på samma materiella rättsliga grund som den akt som ska införlivas. Den materiella rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 100.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

³ Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland mot rådet, C-399/12, ECLI: EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artikel 100.2 jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget och artikel 1.3 i rådets förordning nr 2894/94 om formerna för genomförandet av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

5. OFFENTLIGGÖRANDE AV DEN PLANERADE AKTEN

Eftersom gemensamma EES-kommitténs akt kommer att ändra bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) och bilaga XIII (Transport) till EES-avtalet är det lämpligt att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* efter antagandet.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande en ändring av bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) och bilaga XIII (Transport) till EES-avtalet (Easa-förordningen)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2, jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2894/94 av den 28 november 1994 om formerna för genomförandet av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet⁴, särskilt artikel 1.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
av följande skäl:

- (1) Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet⁵ (*EES-avtalet*) trädde i kraft den 1 januari 1994.
- (2) I enlighet med artikel 98 i EES-avtalet får gemensamma EES-kommittén besluta att ändra bland annat bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) och bilaga XIII (Transport) till EES-avtalet.
- (3) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1139⁶ bör införlivas med EES-avtalet.
- (4) Bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) och bilaga XIII (Transport) till EES-avtalet bör därför ändras i enlighet med detta.
- (5) Unionens ståndpunkt i gemensamma EES-kommittén bör därför grunda sig på det bifogade utkastet till beslut av gemensamma EES-kommittén.

⁴ EUT L 305, 30.11.1994, s. 6.

⁵ EUT L 1, 3.1.1994, s. 3.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1139 av den 4 juli 2018 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 2111/2005, (EG) nr 1008/2008, (EU) nr 996/2010, (EU) nr 376/2014 och direktiv 2014/30/EU och 2014/53/EU, samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 552/2004 och (EG) nr 216/2008 och rådets förordning (EEG) nr 3922/91 (EUT L 212, 22.8.2018 s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande de föreslagna ändringarna av bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) och bilaga XIII (Transport) till EES-avtalet ska baseras på det utkast till beslut av gemensamma EES-kommittén som åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*